

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi työttömyysturvalain 2 luvun 1 a §:n ja julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 7 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi työttömyysturvalakia siten, että ulkomaalaisella, joka on saanut määräaikaisen jatkuvan oleskeluluvan, olisi oikeus työmarkkinatukeen oleskeluluvan myöntämisperusteesta riippumatta, jos hän muutoin täyttää työmarkkinatuen saamisen edellytykset.

Julkisesta työvoimapalvelusta annettuun lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi momentti, jossa säädettäisiin siitä kohderyhmästä, jota kuntoutus-, koulutus- tai työntekomahdollisuuden järjestäminen (työllistämisvelvoite) koskee.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

PERUSTELUT

1 Nykytila

Ulkomaalaisen oikeudesta työttömyysetuuteen säädetään työttömyysturvalain (1290/2002) 2 luvun 1 a §:ssä. Henkilöllä, joka ei ole Suomen kansalainen, on oikeus työttömyysetuuteen työttömyysturvalain mukaisesti, jos hänellä on rajoittamaton oikeus ansiotyöhön Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen perusteella. Muun henkilön, joka ei ole Suomen kansalainen, oikeus työttömyyspäivärahaan edellyttää, että hänellä on oikeus ansiotyöhön muun kuin tilapäisen oleskeluluvan (B) perusteella. Oikeus työmarkkinatukeen edellyttää, että henkilöllä on rajoittamaton oikeus ansiotyöhön pysyvän oleskeluluvan (P), pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskeluluvan (P-EY) tai perhesiteen perusteella myönnetyn jatkuvan oleskeluluvan (A) perusteella.

Määräaikaisen jatkuvan oleskeluluvan (A) saaneella henkilöllä, joka on rekisteröity työnhakijaksi, on oikeus työttömyyspäivärahaan, jos hän muuten täyttää etuuden saamisen edellytykset. Määräaikaisen jatkuvan oleskeluluvan (A) myöntämisperusteella ei ole merkitystä työttömyyspäiväraha-oikeuden syntymisen kannalta. Jatkuva oleskelulupa on voitu myöntää esimerkiksi perhesiteen, suomalaisen syntyperän, kansainvälisen suojelun, elinkeinonharjoittamisen tai työntö-

perusteella. Ammattialaa koskevat rajoitukset työntöön perusteella myönnetyssä määräaikaisessa jatkuvassa oleskeluluvassa (A) eivät ole este työttömyyspäivärahan saamiselle.

Oikeus työmarkkinatukeen on rajoitetumpi. Työttömyysturvalain mukaan oikeus työmarkkinatukeen edellyttää, että henkilöllä on rajoittamaton oikeus ansiotyöhön perhesiteen perusteella myönnetyn jatkuvaluonteisen oleskeluluvan perusteella. Oikeutta työmarkkinatukeen ei lain mukaan ole, jos määräaikaisen jatkuvan oleskeluluvan (A) myöntämisperuste on jokin muu kuin perheside.

Työttömyysturvalain 2 luvun 1 a § tuli voimaan 10.5.2010. Ennen tätä ulkomaalaisen oikeudesta työmarkkinatukeen säädettiin työttömyysturvalain 8 luvun 1 §:ssä. Työttömyysturvalain 2 luvun 1 a § vastaa määräaikaisen jatkuvan oleskeluluvan (A) saaneen henkilön työmarkkinaoikeutta koskevilta osin kumottua 8 luvun 1 §:ää. Säännös on siten ollut saman sisältöinen toukokuusta 2004 lähtien, jolloin TTL 8 luvun 1 §:ää muutettiin siten, että oikeus työmarkkinatukeen edellytti perhesiteen perusteella myönnettyä A-lupaa. Ennen 1.5.2004 oikeus työmarkkinatukeen edellytti, että henkilöllä oli oleskelu- tai työluvan perusteella rajoittamaton oikeus tehdä työtä Suomessa. Luvan myöntämisperusteella ei ollut merkitystä.

Vanhan ulkomaalaislain (378/1991) 25 §:n mukaan työlupaa ei tarvinnut ulkomaalainen, joka oli saanut pysyvän oleskeluluvan. Työlupaa ei edellytetty myöskään ulkomaalaiselta, joka oli saanut määräaikaisen oleskeluluvan suomalaisen syntyperän, perhesiteen tai suojelun tarpeen perusteella taikka joka oli pakolainen. Asetuksella säädettiin erikseen ammateista, toimista tai tehtävistä, joissa työlupaa ei edellytetty. Mikäli ulkomaalaista ei ollut vapautettu työlupavelvollisuudesta, työlupa myönnettiin lain mukaan määrätulle alalle. Lupaan oli mahdollista liittää myös työnantajaa, työluvan alueellista kelpoisuutta tai työn laatua koskevia rajoituksia. Työlupa oli mahdollista myöntää myös ilman edellä mainittuja rajoituksia, mikäli siihen työviranomaisen kannan perusteella oli painava syy.

Uudessa ulkomaalaislaissa (301/2004, UL) kahden luvan (oleskelu- ja työlupa) järjestelmästä luovuttiin ja siirryttiin yhteen oleskelulupajärjestelmään. Samassa yhteydessä ulkomaalaislain 79 §:ssä säädettiin rajoittamattomasta oikeudesta työntekoon muun kuin työntöön tai ammatinharjoittamisen perusteella myönnetyn määräaikaisen jatkuvan oleskeluluvan nojalla. Työntekijän oleskelulupa oikeuttaa työskentelemään yhdellä tai useammalla ammattialalla. Erityisestä syystä työntekijän oleskelulupa voidaan rajata koskemaan työtä tietyn työnantajan palveluksessa (UL 77 §).

Eduskunnan käsiteltävänä olevassa hallituksen esityksessä laeiksi ulkomaalaislain ja ulkomaalaisrekisteristä annetun lain 3 §:n muuttamisesta (HE 269/2009 vp) ehdotetaan, että ulkomaalaislakia muutetaan työntekijän oleskelulupajärjestelmää koskevilta osin. Esityksen mukaan työntekijän oleskelulupa myönnettäisiin jatkossakin nykytilaa vastaavasti ammattialakohtaisena ja erityisestä syystä työnantajakohtaisena. Muulla perusteella kuin työntöön nojalla myönnettävään oleskelulupaan sisältyisi oikeus tehdä työtä.

Vuonna 2004 tehdyn työttömyysturvalain muutoksen tavoitteena oli saattaa laki vastaamaan muotoiluiltaan ulkomaalaislain (301/2004) muutosta. Työttömyysturvalakiin vuonna 2004 tehtyä muutosta koskevasta hallituksen esityksestä (HE 44/2004 vp) ei käy ilmi, miksi oikeus työmarkkinatukeen rajat-

tiin määräaikaisen jatkuvan oleskeluluvan (A) saaneiden osalta perhesiteen perusteella myönnettyihin lupiin. Hallituksen esityksen perustelujen mukaan esityksellä ei ollut taloudellisia tai muitakaan vaikutuksia.

Koska vuonna 2004 tehdyllä lain muutoksella ei mitään ilmeisimmin ollut tarkoitus muuttaa aiempaa asiantilaa, muutoksesta ei tuolloin myöskään ohjeistettu työ- ja elinkeinotoimistoja (silloisia työvoimatoimistoja). Ilmeisesti tästä johtuen työ- ja elinkeinotoimistot ovat soveltaneet lakia vuoden 2004 muutoksen jälkeenkin aiempaa säännöstä vastaavasti. Kaikille työttömiksi työnhakijoiksi rekisteröityneille määräaikaisen jatkuvan oleskeluluvan (A) saaneille, joilla on ulkomaalaislain nojalla rajoittamaton oikeus työntekoon, on oleskeluluvan myöntämisperusteesta riippumatta annettu esteetön työvoimapolitiittinen lausunto, joka on mahdollistanut työmarkkinatuen maksamisen. Virheellinen säännöksen soveltaminen tuli ilmi, kun työ- ja elinkeinotoimistoissa kiinnitettiin huomiota työ- ja elinkeinoministeriön toukokuussa 2010 päivitettyyn ohjeeseen, jossa oli havainnollistettu eri oleskelulupalajien merkitystä työttömyysetuuden saamisen kannalta.

Virheen havaitsemisen jälkeen työ- ja elinkeinotoimistot ovat antaneet työvoimapolitiittiset lausunnot lain edellyttämällä tavalla. Käytännössä tämä tarkoittaa, että muut kuin perhesiteen perusteella määräaikaisen jatkuvan oleskeluluvan (A) saaneet työttömät työnhakijat eivät jatkossa saa työmarkkinatukea, ellei säännöstä muuteta. Työmarkkinatukioikeuden ulkopuolella ovat muun muassa ne henkilöt, joille jatkuva oleskelulupa (A) on myönnetty kansainvälisen suojelun perusteella (UL 113 §) tai yksilöllisestä inhimillisestä syystä (UL 52 §), erityisen haavoittuvassa asemassa olevat ihmiskaupan uhrin (UL 52 a § 2 momentti) ja paluumuuttajat (UL 47-48 §).

Ulkomaalaislain mukaan jatkuva oleskelulupa (A) myönnetään ulkomaalaiselle, joka saa turvapaikan tai oleskeluluvan kiintiöpakolaisena, toissijaisen suojelun tai humanitäärisen suojelun perusteella. Paluumuuttajat voidaan jakaa kolmeen eri ryhmään: entiset Suomen kansalaiset, syntyperäisten suomalaisten jälkeläiset ja entisen Neuvostoliiton

alueelta olevat paluumuuttajat. Yksilöllisen inhimillisen syyn perusteella jatkuva oleskelulupa myönnetään, jos oleskeluluvan epäminen olisi ilmeisen kohtuutonta ulkomaalaisen terveydentilan, Suomeen syntyneiden siteiden tai muun yksilöllisen inhimillisen syyn vuoksi, kun erityisesti otetaan huomioon olosuhteet, joihin hän joutuisi kotimaassaan, tai hänen haavoittuva asemansa. Ihmiskaupan uhrille oleskelulupa voidaan myöntää jatkuvana, jos ihmiskaupan uhri on erityisen haavoittuvassa asemassa.

Kansainvälistä suojelua saavalle, paluumuuttajalle, ihmiskaupan uhrille tai yksilöllisen inhimillisen syyn perusteella myönnettävän määräaikaisen jatkuvan oleskeluluvan (A) edellytyksenä ei ole, että ulkomaalaisen toimeentulo on turvattu, jos hän muuten täyttää oleskeluluvan myöntämiseksi asetetut edellytykset.

Ulkomaalaislain 47 §:n mukaan jatkuva oleskelulupa (A) myönnetään myös jatkuvaluonteista työntekoa (työntekijän oleskelulupa) tai elinkeinonharjoittamista (elinkeinonharjoittajan oleskelulupa) varten sekä kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten annetussa neuvoston direktiivissä 2005/71/EY (tutkijadirektiivi) tarkoitettua tieteellisen tutkimuksen suorittamista varten.

Työnteon, elinkeinonharjoittamisen ja tutkijadirektiivin samoin kuin eräissä tilanteissa perhesiteen perusteella myönnettävä jatkuva oleskelulupa edellyttää, että ulkomaalaisen toimeentulo on turvattu. Ulkomaalaisen toimeentulo katsotaan ulkomaalaislain mukaan turvatuksi ensimmäistä oleskelulupaa myönnettäessä, jos hänen maassa oleskelunsa kustannetaan tavanomaiseksi katsottavilla ansiotyöstä, yrittäjätoiminnasta, eläkkeistä, varallisuudesta tai muista lähteistä saatavilla tuloissa siten, että hänen ei voida olettaa joutuvan toimeentulotuesta annetussa laissa (1412/1997) tarkoitettua toimeentulotuen tai vastaavan muun toimeentuloa turvaavan etuuden tarpeeseen. Jatkoluvan myöntämisen esteensä ei ole tilapäinen turvautuminen toimeentulotukeen tai muuhun vastaavaan toimeentuloa turvaavaan etuuteen.

2 Ehdotetut muutokset

Työttömyysturvalaki

Esityksessä ehdotetaan, että työttömyysturvalain 2 luvun 1 a §:ää muutettaisiin siten, että pykälän 1 momentissa säädettäisiin nykyistä vastaavasti muun kuin Suomen kansalaisen oikeudesta työttömyysetuuteen tilanteessa, jossa henkilöllä on rajoittamaton oikeus ansiotyöhön Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen perusteella. Ehdotetun 2 momentin mukaan muulla henkilöllä, joka ei ole Suomen kansalainen, olisi oikeus työttömyysetuuteen, jos hänellä olisi oikeus ansiotyöhön muun kuin tilapäisen oleskeluluvan perusteella. Oikeus työmarkkinatukeen ei olisi riippuvainen määräaikaisen jatkuvan oleskeluluvan (A) myöntämisperusteesta. Ehdotettu muutos vastaisi erityisesti kansainvälistä suojelua saavien ja paluumuuttajien osalta nykyistä soveltamiskäytäntöä sekä työttömyysturvalain ennen 1.5.2004 voimassa ollutta säännöstä. Työttömyyspäivärahan osalta ehdotettu säännös vastaisi nykyistä 2 luvun 1 a §:n 3 momenttia.

Ehdotetun muutoksen myötä oikeus työmarkkinatukeen olisi myös niillä työttömäksi työnhakijaksi rekisteröityneillä henkilöillä, joilla on työntekijän A-oleskelulupa, mikäli oleskelulupa ei liity työnantajaa koskevia rajoituksia. Oikeus työmarkkinatukeen olisi myös niillä elinkeinonharjoittajan A-oleskeluluvan saaneilla henkilöillä, joille lupa on myönnetty muulla kuin ammatinharjoittamisen perusteella ja joilla siten on UL 79 §:n perusteella rajoittamaton oikeus ansiotyöhön. UL 3 §:n 9 kohdan elinkeinonharjoittajan määritelmän mukaan ammatinharjoittajalla tarkoitetaan henkilöä, joka harjoittaa elinkeinoa tai ammattia omissa nimissään. Elinkeinonharjoittajana pidetään myös henkilöä, joka on yritys vastuun kannalta tällaiseen henkilöön rinnastettava. Myös tutkijadirektiivissä tarkoitettut tutkijat, joille on myönnetty jatkuva oleskelulupa, olisivat ehdotetun 2 momentin mukaan oikeutettuja työmarkkinatukeen.

Koska näiden henkilöiden maahantulon peruste on ensisijaisesti työnteko tai elinkeinonharjoittaminen, voidaan arvioida, että vain pieni osa luvan saaneista hakisi työttö-

myysetuutta. Ulkomaalaislain mukaan näillä henkilöillä muu kuin tilapäinen turvautuminen työmarkkinatukeen voisi muodostaa laissa tarkoitetun esteen jatkoluvan myöntämiselle. Tämän vuoksi on todennäköistä, että henkilöiden mahdollinen turvautuminen työmarkkinatukeen olisi luonteeltaan lyhytkestoista. Oikeutta työmarkkinatukeen voidaan kuitenkin pitää perusteltuna työnhakijoiden yhdenvertaisen kohtelun näkökulmasta. Ehdotetun 2 momentin mukaan ulkomaalainen voisi saada työttömyysetuutta samoin edellytyksin riippumatta siitä, onko hän ehtinyt täyttää työttömyyspäivärahan edellytyksenä olevan työssäoloehdon ennen työttömyyden alkamista. Erityisesti työntekijän oleskeluluvan saaneiden näkökulmasta oikeus työmarkkinatukeen vähentäisi työntekijän riippuvuutta tietyistä työnantajasta ja parantaisi työntekijän mahdollisuuksia toimia tilanteessa, jossa työnantaja ei noudata työehtoja.

Laki julkisesta työvoimapalvelusta

Esityksessä ehdotetaan lisättäväksi uusi 1 momentti julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) 7 luvun 7 §:ään. Kyseinen momentti tuli kumotuksi 10.5.2010 voimaan tulleella lailla julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta, koska hallituksen esityksen (274/2009) johtolauseessa oli virhe.

Lisättävässä 1 momentissa säädettäisiin siitä kohderyhmästä, jota kuntoutus-, koulutus- tai työntekomahdollisuuden järjestäminen (työllistämismäärärahat) koskee. Pykälän 2 ja 3 momenteissa viitataan 1 momentissa tarkoitettuun työttömään. Momenteja ei voida soveltaa ilman 1 momenttia, mistä johtuen 1 momentti esitetään lisättäväksi sen sisältönsä kuin se oli laissa julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain muuttamisesta (1198/2009). Työttömille ei ole aiheutunut oikeudenmenetyksiä 1 momentin kumoamisen johdosta, sillä työ- ja elinkeinoministeriö on ohjeistanut elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksia ja työ- ja elinkeinotoimistoja soveltamaan 7 luvun 7 §:ää siten kuin kumotu 1 momentti olisi edelleen voimassa.

3 Esityksen vaikutukset

Esityksen tarkoituksena on palauttaa oikeus työmarkkinatukeen niille A-oleskeluluvan saaneille työnhakijoille, joilta se vuonna 2004 tehdyn muutoksen seurauksena poistui.

Koska soveltamiskäytäntö on vuonna 2004 tehdystä lain muutoksesta huolimatta pysynyt samana kuin se oli ennen muutosta ja työmarkkinatukea on maksettu käytännössä kaikille A-oleskeluluvan saaneille työttömille työnhakijoille, nyt ehdotettavalla muutoksella ei olisi tosiasiallisesti valtion menoja lisääviä vaikutuksia. Sosiaali- ja terveysministeriö on arvioinut säännöksen muuttamisen laskennalliseksi kustannusvaikutukseksi noin 40 – 50 miljoonaa euroa vuotuisista työmarkkinatukimenoista. Laskelma perustuu arvioon, että noin puolet A-oleskeluluvan saaneista työnhakijoista (10 000 henkilöä) olisi sellaisia, joiden A-oleskelulupa olisi myönnetty muun kuin perhesiteen perusteella ja heille maksettaisiin työmarkkinatukea kotoutumistukena keskimääräisen ajan.

Mikäli työttömyysturvalakia ei muuteta ehdotetulla tavalla, tällä olisi tosiasiallisia vaikutuksia valtion ja kuntien menoihin sekä yksittäisen maahanmuuttajan taloudelliseen asemaan. Työmarkkinatukimenoit jäisivät arvioitua pienemmiksi, mutta kuntien toimeentulotukimenoit kasvaisivat, kun toimeentulotukea hakisi nykyistä useampi henkilö. Toimeentulotukimenoit kasvaisivat myös, ellei valtion kunnille maksamien korvausten kestoa pidennettäisi. Yksittäisen maahanmuuttajan taloudellinen tilanne heikkenisi, kun toimeentulotukena maksettavaan kotoutumistukkeen ei maksettaisi ylläpitokorvausta kotoutumista edistävän palvelun ajalta.

Pysyvän oleskeluluvan, joka mahdollistaisi myös työmarkkinatuen maksamisen, saamisen edellytyksenä on yhdenjaksoinen oleskelu Suomessa vähintään 4 vuoden ajan jatkuvalla oleskeluluvalla. Pakolaisista ja eräistä muista maahanmuuttajista sekä turvapaikanhakijoiden vastaanoton järjestämisestä aiheutuvien kustannusten korvaamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (512/1999) mukaan valtio korvaa kunnille täysimääräisenä maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoista annetussa laissa (493/1999, kotouttamislaki) tarkoitetuille pakolaisille

maksetun kotouttamistuen ja toimeentulotuen ensimmäiseltä kolmelta vuodelta. Jos määräaikainen jatkuva oleskelulupa (A) on myönnetty sellainen entisen Neuvostoliiton alueelta Suomeen muuttaneelle henkilölle, joka on ollut Suomen kansalainen tai jonka vanhemmista ainakin toinen tai isovanhemmista yksi on tai on ollut syntyperäinen Suomen kansalainen, valtio korvaa kunnille täysimääräisenä maksetun kotouttamistuen ja toimeentulotuen puolelta vuodelta. Jos kunta järjestää henkilön toimeentulon sen vuoksi, että henkilö ei maahanmuuttoon liittyvän asemansa takia voi saada eläkettä tai muuta sosiaalietuutta, voidaan kunnalle korvata siitä aiheutuvat kustannukset enintään viideltä vuodelta. Eduskunnan käsiteltävänä olevassa hallituksen esityksessä laiksi kotoutumisen edistämisestä ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta (HE 185/2010) ehdotetaan, että edellä mainituista valtion korvauksista kunnille säädettäisiin lain tasolla.

Sisäasiainministeriö on arvioinut, että jos työttömyysturvalakia ei muuteta esityksessä ehdotetulla tavalla, sisäasiainministeriön pääluokan menojen (kuntakorvaukset) kasvu olisi noin 8,5 miljoonaa euroa/vuosi. Lisäksi sisäasiainministeriö on arvioinut, että toimeentulotukimenot, joiden osalta kuntakorvausta ei makseta, kasvaisivat kotouttamislain piiriin kuuluvien pakolaisten ja paluumuuttajien (entisen NL:n alueelta tulevat) osalta noin 10,5 miljoonaa euroa/vuosi. Näissä laskelmissa ei ole huomioitu niitä maahanmuuttajia, jotka eivät kuulu nykyisen kotouttamislain mukaisen kuntakorvausjärjestelmän piiriin (muut paluumuuttajat, työntekijän oleskeluluvan saaneet). Näiden maahanmuuttajaryhmien osalta taloudelliset vaikutukset näkyisivät sosiaali- ja terveysministeriön pääluokkaan kuuluvissa toimeentulotukimenoisissa.

4 Asian valmistelu

Hallituksen esitys on valmisteltu työ- ja elinkeinoministeriössä yhteistyössä sisäasiainministeriön sekä sosiaali- ja terveysministeriön kanssa.

Säädösehdotuksesta ei ole pyydetty kirjallisia lausuntoja, koska esitys on valmisteltu

kiireellisenä eikä sillä ole tosiasiallisia vaikutuksia kuntien tai Kansaneläkelaitoksen toimintaan. Esitys on kuitenkin toimitettu tiedoksi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille, Kuntaliitolle ja Kansaneläkelaitokselle. Mainitut tahot ovat kannattaneet esityksen antamista.

5 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan ensi tilassa. Lakia työttömyysturvalain 2 luvun 1 a §:n muuttamisesta ehdotetaan kuitenkin sovellettavaksi jo 1.9.2010.

Työnvälitystilastosta saadun tiedon mukaan vuonna 2009 työnhakijoina oli 19 945 ulkomaalaista, joilla oli jatkuva oleskelulupa. Työhallinnon asiakaspalvelun URA-tietojärjestelmään ei merkitä erikseen tietoa A-oleskeluluvan myöntämisperusteesta. Tämän vuoksi ei ole esitettävissä tarkkaa tietoa siitä, kuinka monelle A-oleskeluluvan saaneelle on annettu virheellisesti esteetön työmarkkinatukilausunto. Arvioiden mukaan virheellisiä työmarkkinatukilausuntoja on annettu yhteensä tuhansia.

Työttömyysturvalain 11 luvun 10 §:n 1 momentin mukaan jos työttömyysetuutta on maksettu aiheetta tai määrältään liian suuren, liikaa maksettu etuus on perittävä takaisin. Virheellisesti maksetun työmarkkinatuen takaisinperintä kaikilta A-oleskeluluvan muulla kuin perhesiteen perusteella saaneilta tarkoittaisi huomattavaa hallinnollista työtä, joka sitoisi merkittävästi työ- ja elinkeinotoimistojen ja Kansaneläkelaitoksen resursseja. Työmarkkinatukea saaneiden näkökulmasta takaisinperintää voidaan pitää kohtuuttomana ottaen huomioon, että virheellinen etuuden maksaminen on perustunut valtakunnallisesti yhdenmukaiseen viranomaiskäytäntöön. On myös mahdollista, ettei kaikkia virheellisesti maksettuja tapauksia pystytä enää selvittämään, mikä asettaisi tukea saaneet keskenään eriarvoiseen asemaan takaisinperinnän osalta.

Edellä mainituilla perusteilla ehdotetaan, että takaisinperintää koskevaa säännöstä ei sovellettaisi niihin A-oleskeluluvan saaneisiin henkilöihin, joille on ennen lain voimaantuloa maksettu työmarkkinatukea, vaik-

ka heillä ei siihen muun kuin perhesiteen perusteella myönnetyn jatkuvan oleskeluluvan perusteella olisi ollut oikeutta.

Lakia julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 7 §:n muuttamisesta ehdote-

taan sovellettavaksi 1 momentin kumoamisesta 10.5.2010 lukien.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**työttömyysturvalain 2 luvun 1 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysturvalain (1290/2002) 2 luvun 1 a §, sellaisena kuin se on laissa 313/2010, seuraavasti:

2 luku

Etuuden saamisen työvoimapoliittiset edellytykset

1 a §

Ulkomaalaisen oikeus työttömyysetuuteen

Henkilöllä, joka ei ole Suomen kansalainen, on oikeus työttömyysetuuteen tämän lain mukaisesti, jos hänellä on rajoittamaton oikeus ansiotyöhön Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen perusteella.

Muulla kuin 1 momentissa tarkoitettulla henkilöllä, joka ei ole Suomen kansalainen,

on oikeus työttömyysetuuteen tämän lain mukaisesti, jos hänellä on oikeus ansiotyöhön muun kuin tilapäisen oleskeluluvan perusteella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 . Sitä sovelletaan kuitenkin jo 1 päivästä
syyskuuta 2010.

Jos 2 luvun 1 a §:n 2 momentin nojalla
työttömyysetuuteen oikeutetulle on ennen
tämän lain voimaantuloa maksettu työmark-
kinatukea muun kuin perhesiteen perusteella
myönnetyn jatkuvan oleskeluluvan perusteel-
la, aiheettomasti maksettua työmarkkinatu-
kea ei peritä takaisin.

2.

Laki**julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 7 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään julkisesta työvoimapalvelusta annettuun lakiin (1295/2002) siitä lailla 312/2010 kumotun 7 luvun 7 §:n 1 momentin tilalle uusi 1 momentti seuraavasti:

<p>7 luku</p> <p>Työllistymisen edistäminen työllisyysmäärärahojen avulla</p> <p>7 §</p>	<p>suus työllistymistä edistävään kuntoutukseen tai koulutukseen, jos hänen oikeutensa työttömyyspäivärahaan päättyy enimmäisajan johdosta hänen täytettyään 57 vuotta, mutta ennen kuin hän täyttää 60 vuotta.</p> <p>-----</p>
---	--

Kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuuden järjestäminen

Vuonna 1950 tai sen jälkeen syntyneelle työttömälle työnhakijalle turvataan mahdolli-

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 7 luvun 7 §:n 1 momenttia sovelletaan kuitenkin jo 10 päivästä toukokuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Anni Sinnemäki*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

1.

Laki

työttömyysturvalain 2 luvun 1 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysturvalain (1290/2002) 2 luvun 1 a §, sellaisena kuin se on laissa 313/2010, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 luku

2 luku

Etuuden saamisen työvoimapolitiittiset edellytykset

Etuuden saamisen työvoimapolitiittiset edellytykset

1 a §

1 a §

Ulkomaalaisen oikeus työttömyysetuuteen

Ulkomaalaisen oikeus työttömyysetuuteen

Henkilöllä, joka ei ole Suomen kansalainen, on oikeus työttömyysetuuteen tämän lain mukaisesti, jos hänellä on rajoittamaton oikeus ansiotyöhön Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen perusteella.

Henkilöllä, joka ei ole Suomen kansalainen, on oikeus työttömyysetuuteen tämän lain mukaisesti, jos hänellä on rajoittamaton oikeus ansiotyöhön Suomea velvoittavan kansainvälisen sopimuksen perusteella.

Muulla kuin 1 momentissa tarkoitetulla henkilöllä, joka ei ole Suomen kansalainen, on oikeus työmarkkinatukeen tämän lain mukaisesti vain, jos hänellä on rajoittamaton oikeus ansiotyöhön pysyvän oleskeluluvan, pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskeluluvan tai perhesiteen perusteella myönnetyn jatkuvan oleskeluluvan perusteella.

Muulla kuin 1 momentissa tarkoitetulla henkilöllä, joka ei ole Suomen kansalainen, on oikeus työttömyysetuuteen tämän lain mukaisesti, jos hänellä on oikeus ansiotyöhön muun kuin tilapäisen oleskeluluvan perusteella.

—————
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Sitä sovelletaan kuitenkin jo 1 päivästä syyskuuta 2010.

Muulla kuin 1 momentissa tarkoitetulla henkilöllä, joka ei ole Suomen kansalainen, on oikeus työttömyyspäivärahaan tämän lain mukaisesti vain, jos hänellä on oikeus ansiotyöhön muun kuin tilapäisen oleskeluluvan perusteella.

Jos 2 luvun 1 a §:n 2 momentin nojalla työttömyysetuuteen oikeutetulle on ennen tämän lain voimaantuloa maksettu työmarkkinatukea muun kuin perhesiteen perusteella myönnetyn jatkuvan oleskeluluvan perusteella, aiheettomasti maksettua työmarkkinatukea ei peritä takaisin.

—————

2.

Laki**julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 7 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään julkisesta työvoimapalvelusta annettuun lakiin (1295/2002) siitä lailla 312/2010 kumotun 7 luvun 7 §:n 1 momentin tilalle uusi 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 luku

7 luku

Työllistymisen edistäminen työllisyysmäärärahojen avulla

Työllistymisen edistäminen työllisyysmäärärahojen avulla

7 §

7 §

Kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuuden järjestäminen

Kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuuden järjestäminen

Vuonna 1950 tai sen jälkeen syntyneelle työttömälle työnhakijalle turvataan mahdollisuus työllistymistä edistävään kuntoutukseen tai koulutukseen, jos hänen oikeutensa työttömyyspäivärahaan päättyy enimmäisajan johdosta hänen täytettyään 57 vuotta, mutta ennen kuin hän täyttää 60 vuotta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 7 luvun 7 §:n 1 momenttia sovelletaan kuitenkin jo 10 päivästä toukokuuta 2010.